

„Faraon” – instrukcja

„Faraon” to gra, która przybyła do Polski z Francji i była popularna na przełomie XVIII i XIX wieku. W zabawie może wziąć udział dowolna liczba osób, ale każdy musi mieć swoją talię. Grę prowadzi jeden z uczestników, nazywany „bankierem”. Jest on przeciwnikiem reszty graczy nazywanych „poniterami”.

1. Każdy poniter wyjmuje jedną bądź kilka kart ze swojej tali i kładzie je zakryte przed sobą.
2. Dla każdej z wyłożonych kart określa stawkę, o którą chce grać.
3. Bankier tasuje swoje karty i daje je jednemu z graczy do przełożenia.
4. Poniterzy odsłaniają zakryte dotąd karty – tzw. „poniterki”.
5. Bankier odkrywa po kolei wszystkie swoje karty, kładąc je na zmianę po prawej i lewej stronie, aż do wyczerpania tali. Karty, które znajdują się po prawej stronie, są wygraną banku, zaś karty, które upadną po lewej stronie – wygraną poniterów. Od tej zasady są dwa odstępstwa:
  - ostatnia karta kładziona po lewej stronie wygrywa dla bankiera;
  - jeśli po obu stronach padają z tali bankiera karty o tej samej wartości – poniter traci na rzecz banku połowę swojej stawki.
6. Po zakończeniu pierwszej rundy następuje drugie ciągnięcie banku, identyczne z pierwszym. Poniterzy, którzy za pierwszym razem wygrali, mogą zrezygnować z dalszej rozgrywki, grać od nowa na inną kartę albo z największą dla siebie korzyścią – „parolować”. Na czym to polega? Jeśli w pierwszej rundzie rozgrywki ktoś obstawił swoją poniterkę jedną monetą i wygrał, w drugiej rundzie ma na karcie dwie monety. Może wtedy, grając dalej, załamać róg karty „na parol”. Jeśli w kolejnej rundzie przegra, straci tylko jedną monetę.

„Faraon” to więc w zasadzie gra losowa, przypominająca bardziej obstawianie ruletki niż pełnoprawną grę karcianą, w której o przebiegu rozgrywki decydują umiejętności gracza. Nadal jest to jednak przyjemna zabawa, zwłaszcza jeśli stawką w grze są łakocie.

